

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Łodko

w sprawie z powództwa P. S.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 listopada 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 27 listopada 2020 r., sygn. akt VI ACa 600/19,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od B. spółki akcyjnej w W.
na rzecz P. S. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł
tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwany Bank spółka akcyjna w W. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 27 listopada 2020 r., którym na skutek apelacji powoda zmieniono częściowo wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 3 kwietnia 2019 r. i oddalono w całości apelację pozwanego. Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał, że skarga jest oczywiście

uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), bowiem wbrew ocenie Sądu Apelacyjnego, z okoliczności sprawy wynika brak bezprawności w działaniu pozwanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń, umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Instytucja tzw. przedsądu służy selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu, w ramach którego, Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie występują przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c. okoliczności uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania (zob. postanowienie SN z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18).

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), gdy dla przeciętnego prawnika z samej treści skargi - bez pogłębionej analizy i juredycznych dociekań - w sposób jednoznaczny wynika, że wskazane w niej podstawy zasługują na uwzględnienie z uwagi na kwalifikowany charakter naruszenia przepisów prawa. Zasadność skargi kasacyjnej jest oczywista, a więc dostrzegalna *prima vista* dla każdego prawnika, który bez przeprowadzania wnikliwej analizy powinien dojść do wniosku, że zaskarżone orzeczenie jest jaskrawo nieprawidłowe (zob. postanowienie SN z 15 lipca 2015 r., IV CSK 17/15). Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej należy wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia uchybienia w zakresie stosowania prawa miały charakter kwalifikowany i nie podlegały różnym ocenom (zob. postanowienia SN: z 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00; z 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, i z 10 kwietnia 2018 r. I CSK 730/17). Przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci

naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. postanowienie SN z 28 stycznia 2022 r., I CSK 947/22).

Skarga kasacyjna powyższych wymogów nie spełnia. Argumentacja skarżącego zawarta w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie przekonuje, że Sąd Apelacyjny naruszył prawo materialne i procesowe w sposób, który *prima facie* przekłada się na konieczność uchylenia lub zmiany zaskarżonego orzeczenia. Skarżący nie wykazał, że zastosowanie powołanych w zarzutach kasacyjnych przepisów prawa, których naruszenie miałyby wskazywać na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, było oczywiście błędne lub doprowadziło to tego, że zaskarżony wyrok jest oczywiście nieprawidłowy.

Ubocznie wskazać należy, że jeżeli w wyniku nienależytej dbałości o interesy osoby, której dane osobowe są gromadzone i przetwarzane nastąpiło wkroczenie w sferę wartości o charakterze niemajątkowym, wiążących się z osobowością człowieka, uznanych powszechnie w społeczeństwie, to pokrzywdzony może sięgnąć również po możliwości obrony przewidziane w art. 24 k.c. Zaniechanie pozwanego, które doprowadziło do przedstawienia powoda w złym świetle, jako osoby o wątpliwej rzetelności, uprawniało powoda do skorzystania ze środków przewidzianych w art. 24 § 1 k.c. (zob. wyrok SN z 11 lutego 2015 r., I CSK 868/14). Oceniając materiał dowody Sady *meriti* doszły do przekonania, że sporządzona w postępowaniu karnym opinia biegłego grafologa wykluczała złożenie przez powoda podpisów na umowach kredytu, co dostatecznie przekonuje, że powód nie zawierał z pozwanym umów kredytu. Oczekiwanie na prawomocne zakończenie postępowania karnego, czy wszczęcie przez powoda procesu cywilnego nie było konieczne, skoro przedmiot postępowania nie dotyczył możliwości egzekwowania należności z tych umów. Powód podjął odpowiednie czynności (zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa), których efektem było uprawdopodobnienie, że umów kredytu z pozwanym nie zawierał, a jego podpisy na umowie zostały sfalszowane. Zwłaszcza, że problem fałszowania podpisów na umowach kredytowych zawartych z pozwanym dotyczył większego kręgu osób. Ocena i stanowisko Sądu drugiej instancji mieści się w granicach

przyznanej sądowi swobody decyzyjnej i nie oznacza, że zaskarżony wyrok jest oczywiście sprzeczny z prawem w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie znajdując również okoliczności, które w ramach przedsądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 8 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800).